

Inbreng CD PFAS en gezondheidseffecten 2 februari 2023



Op 2 februari is een commissiedebat gepland over PFAS en gezondheidseffecten. De waterschappen geven graag hun visie op PFAS.

Bronaanpak

De Unie van Waterschappen maakt zich zorgen over de aanwezigheid en verspreiding van PFAS in het milieu. De enige manier om PFAS aan te pakken is aanpak aan de bron, dus bij de producent. Uiteindelijk moet het doel zijn: de uitstoot van PFAS naar nul. Daarom pleiten wij nadrukkelijk voor een Europees totaalverbod op PFAS. De waterschappen zetten in op een zo breed mogelijk verbod op PFAS toepassingen, dus zowel niet-essentiële als zogenoemde essentiële toepassingen.

Nederland werkt samen met Duitsland, Denemarken, Zweden en Noorwegen aan een Europees PFAS-verbod. In juli 2021 is de voorbereiding gestart en onlangs is een officieel voorstel ingediend bij de Europese Unie. Bijzonder aan dit voorstel is dat alle schadelijke PFAS-stoffen voor het eerst in één keer verboden zouden worden. Zo wordt voorkomen dat de ene schadelijke PFAS wordt vervangen door een andere die later ook weer schadelijk blijkt.

Het voorstel biedt wel ruimte voor uitzonderingen van toepassingen die als onmisbaar worden gezien. Voor de waterschappen gaat dit niet ver genoeg, zij pleiten nadrukkelijk voor een totaalverbod op PFAS. Het streven is dat de restrictie nog vóór 2025 in werking treedt.

Kan de staatssecretaris aangeven wat de voortgang is op het PFAS-dossier? Is al

bekend wanneer er een verbod komt op toepassingen met PFAS? En hoe breed is het verbod?

Ondertussen wordt PFAS nog steeds geproduceerd en toegepast en gaat de uitstoot van PFAS onder andere via industrieel afvalwater gewoon door. Een verbod om de uitstoot van PFAS naar water maar ook naar lucht en bodem te verbieden lijkt niet in zicht. Onze leefomgeving raakt daardoor alleen maar meer vervuild met deze zeer zorgwekkende stoffen waarvan bekend is dat als PFAS eenmaal in het milieu zit er niet meer uit te krijgen is (forever chemicals).

Wat doet de staatssecretaris aan de huidige uitstoot van PFAS totdat er een verbod komt? Wat doet de staatssecretaris er aan om de uitstoot van PFAS door de industrie te verbieden?

Europese aanpak

In de EU is in het Zero Pollution Actie plan o.a. afgesproken dat de vervuiler betaalt.

Echter, overheden moeten veel moeite doen om de vervuiler te laten betalen voor het vervuilen van de omgeving. Dit zijn langdurige en moeizame trajecten. Een voorbeeld is de procedure rondom Chemours. Omliggende gemeenten en het waterschap proberen al lange tijd om Chemours aansprakelijk te stellen voor de vervuiling in de omgeving van Dordrecht.

Kan de staatssecretaris het proces rond het verhalen van de kosten voor vervuiling versnellen zodat de vervuiler daadwerkelijk gaat

betalen voor de verontreinigingen?

Wat doen waterschappen?

Waterschappen kijken kritisch bij vergunningaanvragen op de aanwezigheid van Zeer Zorgwekkende Stoffen en PFAS. En zorgen dat lozingsvergunningen actueel zijn.

De Unie van Waterschappen en de waterschappen doen zelf onderzoek naar de aanwezigheid en herkomst van PFAS in oppervlaktewater. Ook delen zij hun kennis en werken mee aan onderzoeken van andere organisaties en koepels. Verder hebben vertegenwoordigers van waterbeheerders, het Rijk, provincies, gemeenten, Omgevingsdiensten, de drinkwatersector en de chemische industrie bestuurlijke afspraken gemaakt om samen meer grip en regie te krijgen op het voorkomen van Zeer Zorgwekkende Stoffen zoals PFAS in het milieu.

Meer informatie:

Tessa Maas, 0651 382490

tmaas@uvw.nl